

La 'valencianització' hostil del PP

L'estratègia de "centrar i valencianitzar" el partit, aprovada en el darrer congrés del PP, comença a posar nerviós el seu soci de govern, Unió Valenciana, que sent amenaçat el seu espai electoral i intenta desesperadament diferenciar-se'n.

Els analistes solen coincidir en les seues conclusions quan estudien els resultats dels pactes entre diferents forces polítiques: el peix més gran es menja el més petit. Almenys això és el que diu l'experiència després d'observar el que ha passat en ajuntaments, governs autonòmics i d'altres instàncies on els resultats electorals han propiciat pactes de govern entre distints partits. L'única possibilitat de resistència del que pacta en situació d'inferioritat, sempre segons els teòrics, és mantenir ben clares les diferències amb el soci majoritari. El País Valencià no sembla una excepció a la norma i el pacte de govern en la Generalitat valencia-

na, fins ara estable i tranquil, entre el partit més votat de les Corts valencianes, el Partit Popular (PP), i el menys votat, Unió Valenciana (UV), comença a provocar friccions, com a mínim, en l'aspecte dialèctic.

Tots a pel "valencianisme".

Les queixes, com sempre, provenen del soci minoritari. En les reunions prèvies a la del seu consell nacional, el president d'UV, Hèctor Villalba, denunciava la "campanya de pressió" oberta pel PP contra el seu partit. Segons Villalba, la raó era el nerviosisme que produïa als populars el fet que, segons les seues dades, en les eleccions vinents tornarien a necessitar Unió Valenciana per fer govern. Segons ha manifestat Villalba a EL TEMPS, el seu partit té dades que li permeten confiar a obtenir, com a mínim, el 9% dels vots de les pròximes eleccions autonòmiques, ben a prop de l'objectiu acordat en el consell nacional, que és l'11%. D'altres enquestes, però, indiquen que la intenció de vot per a UV es troba poc per damunt, o per davall, del 5% mínim per a obtenir representació parlamentària. Cal dir que l'experiència d'UV en pactes amb el PP no ha estat, fins ara, massa positiva. En la ciutat de València, un dels feus tradicionals dels regionalistes, UV estigué a punt de superar el PP en les eleccions del 1991, però es quedà amb un regidor de menys i acceptà un pacte de govern tot cedint l'alcaldia a la popular Rita Barberà. En la següent convocatòria, ara fa dos

anys, va perdre la meitat del seu electorat i va quedar reduïda a tres regidors, dos dels quals, a més, han insinuat la seua intenció de passar-se al PP.

Els assessors i analistes del Partit Popular coneixen la relativa fidelitat del vot d'UV, i també que pesos pesants de l'antic CDS, com Fermín Aragoitia, experts a traslladar-se d'un partit a altre, han guanyat molt de poder al si d'UV. Per això, el PP, en els dos darrers congressos ha deixat per escrit la seua voluntat de marcar dues línies bàsiques d'acció que, clarament, es dirigeixen a apoderar-se de l'espai d'UV: centrar el partit i valencianitzar-lo. A partir d'aquestes premisses ha vingut aquell eslògan tan lluidor del "poder valencià". Segons Rafael Blasco, assessor del president Zaplana: "és evident que un partit que aspira a ser hegemònic en la Comunitat Valenciana ha de fer seu el paper del valencianisme o no obtindrà mai les majories necessàries i això el PP ho sap".

Dins d'aquesta "valencianització", els gestos formals del PP són evidents. Eduardo Zaplana, nascut a Cartagena i castellanoparlant, ha estat, per exemple, el primer president de la Generalitat valenciana a fer íntegrament en valencià el discurs oficial del dia Nou d'Octubre. Pel Vint-i-cinc d'Abril, en què els nacionalistes commemoren la derrota de la batalla d'Almansa i la pèrdua dels furs del regne de València, més d'un es va emportar una bona sorpresa quan els diaris valencians presentaren un anunci del PP a tota pàgina, escrit en un perfecte valencià, tot afegint-se a la reivindicació. Simbolismes a part, el president Zaplana ha estat l'instigador directe de la iniciativa que ha deixat en mans del Consell Valencià de Cultura (CVC) la solució a l'anomenat "conflicte lingüístic". Amb aquesta maniobra, les polèmiques sobre la llengua dels valencians, que són la base del capital polític d'UV, queden en mans d'una institució poc àgil com el CVC i el PP s'assegura que els regionalistes no podran utilitzar el seu principal argument polític: ser el grans defensors de la "llengua valenciana", durant un bon temps.

UV ha denunciat que moltes de les iniciatives que el PP presenta són originalment d'UV. Els regionalistes estan molestos, per exemple, per l'orgull amb què Zaplana ha defensat la gestió contra els incendis forestals, àrea que pertany a Medi Ambient, i que és gestionada per UV. També els empenya que el PP defense ara la cessió del 30% de l'IRPF a les autonomies, quan abans de les darreres eleccions estatals ni s'ho plantejava. Per Villalba, tot això són només "qüestions d'imatge, ja que en els temes clau, com ara la retirada de la concessió de l'autopista A7, o la reforma de l'estatut per tal que el president pugua dissoldre les corts i convocar eleccions, el PP manté les mateixes limitacions centralistes que el PSOE". Però algun poder deuen tenir aquestes "qüestions d'imatge" perquè des de les files regionalistes sorgeixen atacs constants contra el seu soci de govern. Tarsilo Piles, regidor en la ciutat de València, manifestà en la sessió inaugural de l'assemblea provincial de València, de la qual és president: "el PP no té diners per comprar UV". Piles replicava així els qui opinen que UV ha estat un company molt dòcil per al PP en canvi dels llocs de treball aconseguits amb el pacte de govern, que l'antic president d'UV, González Lizondo, va batejar com el "pacte del pollastre"; es calcula que al voltant de 700 persones treballen gràcies a UV en les dues conselleries que governa, Agricultura i Medi Ambient, i en les diferents institucions que va aconseguir en el repartiment del poder, com la presidència de les Corts o l'Institut Valencià de la Joventut. Podria arribar l'enuig d'UV a provocar un trencament del pacte de govern? Villalba opina que, de moment, no cal.

Per al president regionalista: "els ciutadans valoren molt positivament la presència d'UV en el govern valencià i saben que existim i en quines àrees treballam. Si el PP impossibilitara aquesta percepció, aleshores sí que hauríem de trencar". Per si de cas, Villalba va aconseguir en el darrer consell nacional la confiança per poder desfer el pacte amb el seus socis si ho creu convenient. A dos anys de les eleccions, però amb un ambient gairebé de pre-campanya electoral, tot és possible.

Jordi Sebastià

